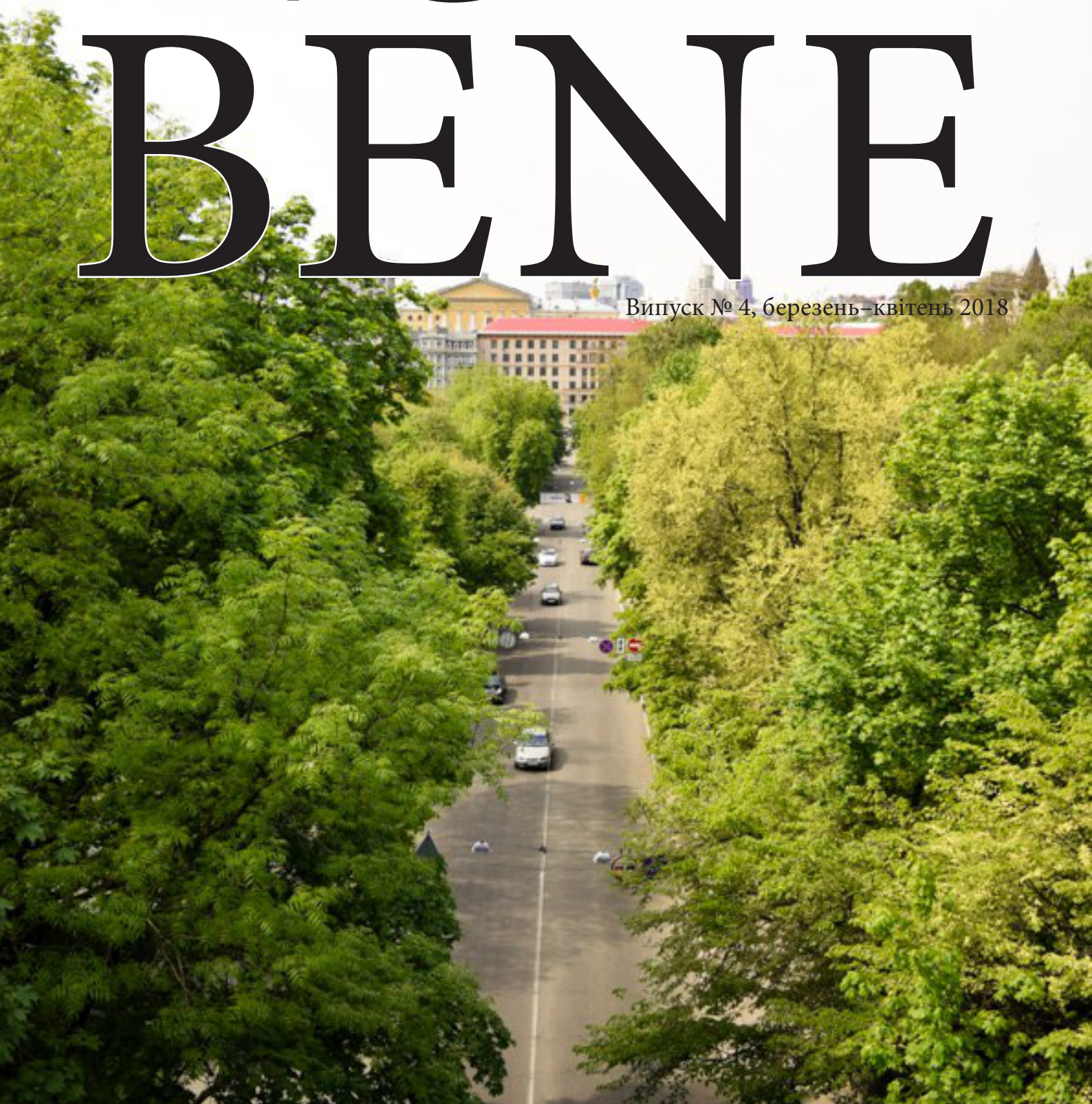

Газета Університетського коледжу
Київського університету імені Бориса Грінченка

NOTA BENE

Випуск № 4, березень–квітень 2018

«NOTA BENE»
випуск № 4
березень–квітень 2018

ГОЛОВНА РЕДАКТОРКА Дарина Кучережко
ДИЗАЙНЕРКА Анастасія Гулько
АВТОРИ Анастасія Аугліс
Анастасія Ніколайчук
Владислав Чус
Дарина Довгоп'ята
Євангеліна Поплавська
ШЕФ-РЕДАКТОРКА Тетяна Іванівна Ус

На першій сторінці — вид із мосту закоханих у Маріїнському парку
Фотограф — Тетяна Чепрасова

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ:

Університетський коледж Київського університету імені Бориса Грінченка
Циклова комісія з видавничої справи, культури та української філології

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: просп. Гагаріна, 16

E-MAIL: notabene.kubg.edu.ua@gmail.com

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати текст.

Висловлені авторами думки можуть не збігатися з позицією редакції.

При передруку посилання на «NOTA BENE» — обов'язкове!

У цьому випуску

Чому нам потрібна власна мемна культура
Історія та перспективи мемчиків
в українському інтернеті.....с. 4

Повсякденний мовний сексизм
Про те, як важливо думати, що говориш
.....с. 6

Перше квітня: День сміху чи День дурня?
Розбираємося, звідки з'явилося найжартівли-
віше свято квітня.....с. 8

Люди як наука
Як передбачувати поведінку оточуючих за
моделлю видатних особистостей.....с. 9

Де мешкає щастя?
Весняна порція натхнення для тих, хто йде до
своєї мрії.....с. 10

Ось так і пишу
Поетичні і прозові таланти студентів
нашого Коледжу.....с. 10

Піднімися на дах,
Дочекайся досвітної тиші,
Роздивись у безодні
Невидимі траси комет.
Що сьогодні тобі
Цими трасами небо напише,
Знову вірші? Не дивно,
Бо небо — найкращий поет.

У коротких рядках,
У напруженій ритміці літер,
У словах невагомих
Водночас і надто тяжких
Прочитай про любов,
Що нестримна як сонячний вітер
І про вірність планет,
Що орбіт не полишать своїх.

Роман Коляда

Не слід дивуватися, що ми розпочинаємо весняний випуск «NOTA BENE» рядками з вірша. Адже саме 21 березня увесь світ відзначає День поезії. І наша редакція вважає, що не варто нехтувати цим родом літератури. Поезія, як зазначає ЮНЕСКО, може стати відповіддю на найгостріші та найважливіші запити і потреби людства, але для цього слід повернути до неї якнайширшу громадську увагу. Поетичне мистецтво — це важлива частина світової культури; це мова, яка об'єднує не лише людей, а й народи і цілі нації.

Деякі вважають, що вірші — це специфічні твори, як кажуть, для особливого поціновувача. Але ми вас переконуємо, що ви ще не знайшли своєї поезії чи свого автора.

Створення вірша, навіть найменшого, — це своєрідна медитація чи емоційне навантаження, що допомагає нам заглибитись у свої почуття і переживання, розібратися в собі та у своїх поглядах. Тож радимо вам писати поезію, незважаючи ні на що: коли вам весело чи сумно, у сонячну чи дощову погоду, з раннього ранку чи пізньої ночі; творіть на будь-яку тему: про жінок, чи про весну, а можна й про Шевченка — весна дарує нам стільки подій для роздумів. Головне — це має бути з натхненням.

Редакція «NOTA BENE»

Чому нам потрібна власна мемна культура?

Ретроспектива

Відпочивати завжди приємно. Цифровий вік пропонує нам прекрасне явище, яке швидко та лаконічно підбадьорить нас — мему. Поняття «мем», спершу в науковий обіг, ввів одіозний британський вчений Річард Докінз ще у далекому 1976 році. Навіть запропонував науку, що досліджує їх — «меметику». Певно, кожен із нас хотів би бути таким вченим. За Докінзом, мем — це одиниця культурної інформації, що люди поширюють між собою. Інтернет-меми мають теж визначення, з поправкою на те, що вони переважно мають іронічний відтінок. Ви певно думаєте, що такий серйозний підхід до наших улюблених смішних картинок безглуздий. Але я спробую вам показати, що не все так просто

Пан Річард Докінз

Чому це важливо?

Меми — яскравий суспільний феномен, який перевернув догори дригом сучасну масову культуру. Це абсолютно нове культурне явище, яке, мов ковток свіжого повітря, принесло жадібним до розваг людям щось дійсно унікальне. Все менше людей хочуть дивитися телебачення, з його рекламою та пропагандою — кількість проданих телевізорів, попри всі новації, падає. Про класичні види мистецтва годі і казати. Театр залишається захопленням вузького кола інтелігентів, сучасний живопис занадто абстрактний, читати книги нема часу, одиниці можуть оцінити красу академічної музики. Але ніхто не хоче втрачати свою порцію видовищ. Інтернет ввійде в історію як один з найвеличніших винаходів людства, ми ще не здатні оцінити всю його вагомість. Змінивши майже всі сфери людського життя, він змінив і індустрію розваг, принісши нам, мов Прометей вогонь, меми. І такі легкі для сприйняття, такі короткі та влучні меми запалюють наші ледачі серця. Меми стали тим фактором, який здатен об'єднувати людей. Чому? Бо люди з різних куточків світу сміються над мемами, зробленими за однаковим шаблоном, гумор об'єднує людство. Таким чином мем можна перетворити у засіб передачі цінностей найширшим масам людей. І прогавити такий потужний інструмент, було б дуже необачно.

Легідна українізація

Культура твориться не в кабінетах, а у житті. Я не злукавлю, коли скажу, що насильне уславлення Шевченка в школах та ВНЗ викликає в учнів не пошану до великого поета, а, скоріше, приховану відразу. «Згори» не привчити людей поважати нашу культуру, наші традиції, наше минуле. Це буде сприйматись як набір догм, що зі швидкістю світла влітає в одне та вилітає з іншого вуха, залишаючи за собою

Населення планети, що використовує Інтернет хоча б раз на рік

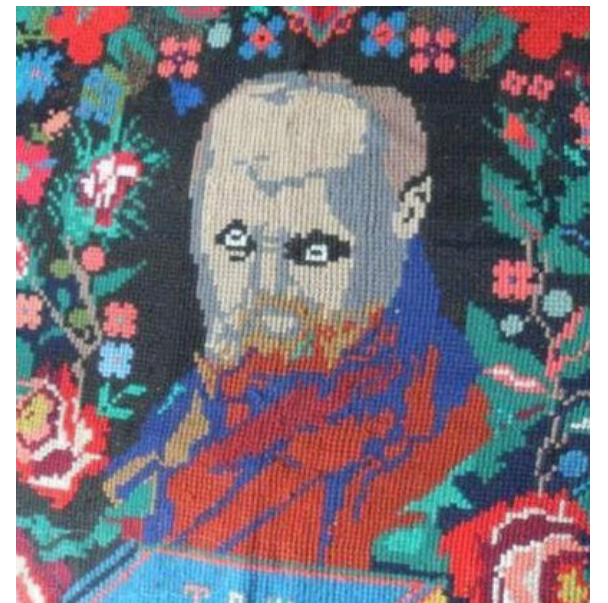
в кращому випадку кілька поетичних рядків без емоційної суті та історичних дат без жодного контексту. Цінності прищеплюються м'яко та терпляче. Як у 90-ті, коли музичний хіт-парад Територія «А» викликав любов до української естрадної пісні, від Львова до Луганська, від Києва до Одеси. Без жодних державних ініціатив. Культура — це м'яка сила, що змінює серця та розум людей. І от, постмайданна Україна, демонструючи культурне піднесення, дарує нам зародження власне української мемної культури. І що найцікавіше, мемної культури не на побутову тематику, а на такі елітарні речі, як українська література та історія. «Файні меми про українську літературу» («ФМУПЛ») — це не просто стрибок, це прорив на місяці вперед у плані популяризації такої нецікавої для школярів української літератури. По-новому стали сприйматися вірші, які з такою неохотою вчили напам'ять, легше стали запам'ятовуватися численні псевдоніми, і найголовніше — зріс інтерес до читання першоджерел, банально щоб розуміти улюблені меми. До блокування соцмережі «ВКонтакте» на території України спільнота налічувала сотні тисяч підписників, а дописи збирали тисячі лайків. Нині «ФМУПЛ» все ще активно функціонує. Популярними стали й історично-гумористичні спільноти. «Історія України в схемах і мемах» від авторів «ФМУПЛу», «Цісарський вал», «Вагон-ресторан Свідки п'ятого універсалу», «Легион УСС», «Буковинський курінь» продовжують функціонувати, деякі з них після блокування також мають канали в Telegram та Facebook. Проблемою є невелика кількість власне українських шаблонів для мемів. Звісно, вже активно використовуються ілюстрації Анатолія Базилевича до «Енеїди»

та «Кайдашевої сім'ї», легендарний «Швчнк». Але більшість мемів використовують шаблони з англomовного або російського інтернету.

Яке у цього майбутнє?

Сучасний світ дуже непередбачуваний, аналітик за рівнем точності прогнозів не перевершить астролога. Але, як на мене, хоч українські мемні спільноти ще не мають так багато підписників, процес уже запущено. Тематика історії та літератури ще не настільки пропрацьована. Що не дивно: вузькоспрямований гумор хоч і більш якісний, але не такий поширений. Давайте тримати кулаки за наші меми, щоб вони з абстрактних перетворились в істинно масові, і ще сильніше підвищили інтерес до нашої культури.

Владислав Чус,
студент ЗВС групи

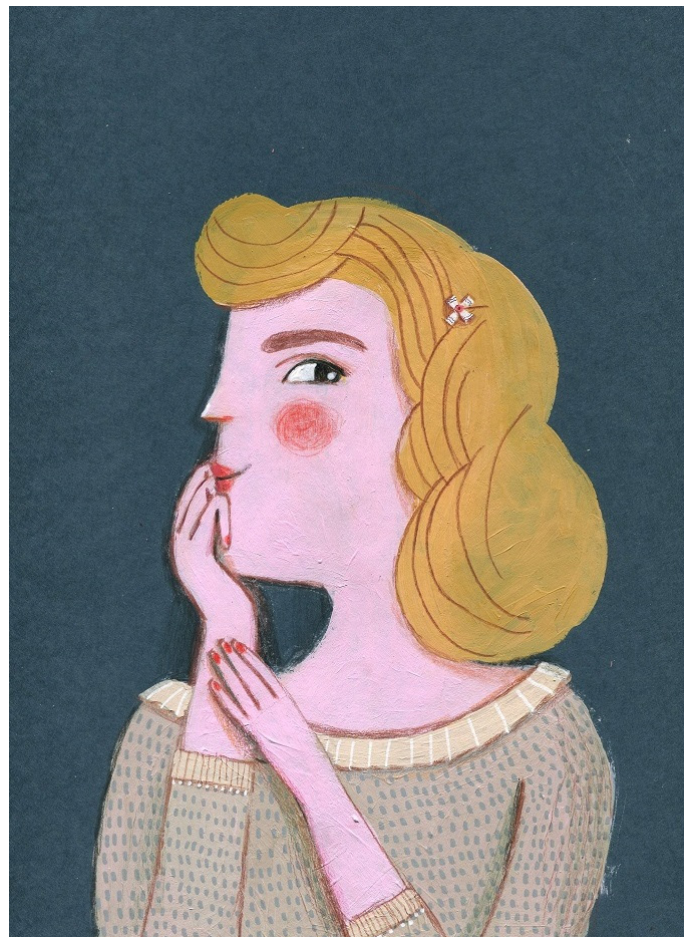

ПМС: повсякденний мовний сексизм (і як із ним боротися)

Цієї статті не мало тут бути. У тематичному матеріалі до 8 Березня ви б читали про вклад жінок у науку, історію, чи якийсь топ-5 жіночих винаходів — ну, знаєте, щось освітньо-інтелектуальне. Але моє рішення змінилося, коли я отримала повідомлення зі словами «у тебе що, ПМС?» у відповідь на елементарний вияв роздратування. Тому це буде злий текст. Читати на свій страх і ризик.

Спочатку звернімося до «Словника гендерних термінів»: «сексизм — упереджене ставлення, дискримінація людини за ознакою статі чи гендерною ідентичністю». Суть його в тому, що представники однієї статі вважаються кращими (розумнішими, сильнішими тощо) за представників іншої статі. Також сексистський підхід означає, що зацікавлення і здібності людини цілком залежать від її біологічної статі. Ну, знаєте: якщо у тебе є Y-хромосома, то буде зручно сидіти у кріслі директора, а заміни її на X-хромосому — і, вау, з'являється талант вишивання хрестиком.

Сексизм як соціальне явище не може існувати поза суспільством. У кожного з нас є сила підтримати або зробити крок до його викорінення. І для цього не обов'язково виходити на вулиці з плакатами — достатньо почати елементарно слідкувати, що ми говоримо.

Ілюстрації — Jenny Meilihove.

«Не будь дівчинкою»

у значенні «не проявляй свою слабкість» «Будь чоловіком» — фактично, та ж фраза, тільки перевернута. Ми звикли приписувати чоловікам силу, рішучість, жорстокість. А дівчатам залишилися м'якість, співчутливість, доброта і рожеві шмарклі. При цьому всі чомусь ігнорують те, що такі стереотипи рідко справджуються: очевидно, що навколо багато рішучих жінок і так само багато безвольних чоловіків. До речі, вас не насторожує те, що «жінка» — лайливе слово, коли йдеться про особу чоловічої статі? Бо це приниження одразу для усіх жінок. І хто взагалі сказав, що бути дівчинкою — означає бути слабкою?

«Жіноча логіка».

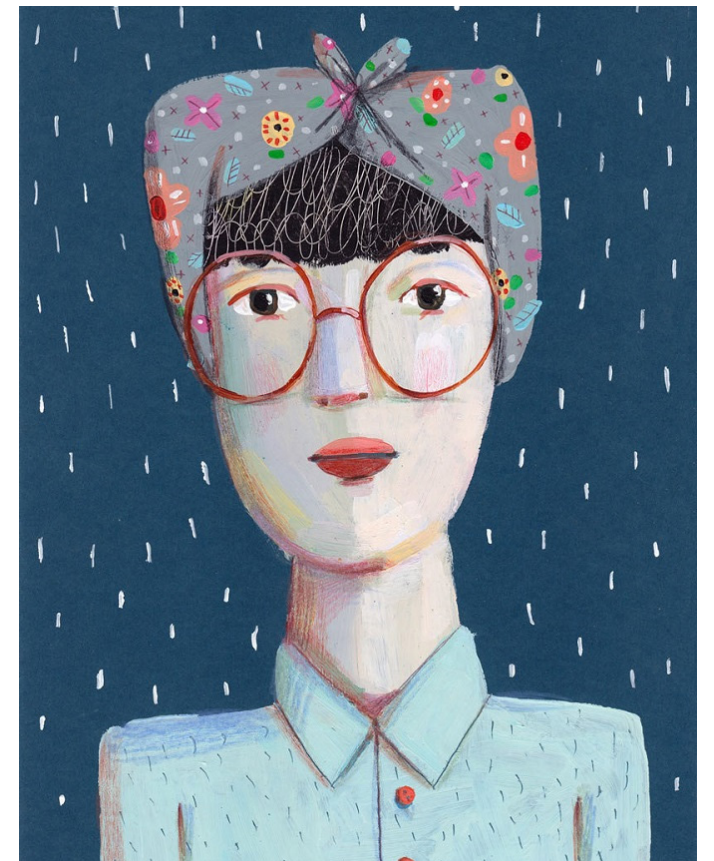
Тобто звичайна людська логіка, а ви про яку подумали? Якщо ви не маєте наукового ступеня у галузі нейробіології, то, будь ласка, перестаньте використовувати це словосполучення. Так, відмінності між жіночим і чоловічим мозком є. Але якщо вам не подобається вчинок чи фраза якоїсь дівчини, списувати це на дефекти у логіці — як мінімум, нелогічно.

«Я не така, як інші дівчата»

Фраза, якою жінки самі себе заганяють у бездонну яму пригнічення. «Всі баби як баби, а от я дивлюся футбол/люблю рок/вставити свій варіант». Ніхто не забороняє тобі бути особливою, золотце. Однак не вивищуйся за рахунок інших дівчат: те, що ти цікавишся футболом, а хтось інша косметикою, не робить тебе кращою за них. І знову-таки, зауважте, традиційно «чоловічі» активності схвалюються, вважаються крутими, а «жіночі» — та що з них взяти, «дурня якась, ха-ха».

«Сама винна», «напросилася»

Ці фрази найчастіше вживають стосовно жертв насилля. Будь ласка, подумайте тричі, перш ніж сказати щось подібне. Так само неправильно виправдовувати насилля фразами типу «вона була відверто одягнена». Приміряйте такий підхід на іншу ситуацію: наприклад, не потрібно було купувати дорогу техніку, якщо ти не хотів, щоб тебе пограбували. Хіба це має сенс? Ні, бо у злочині завжди винен тільки злочинець.

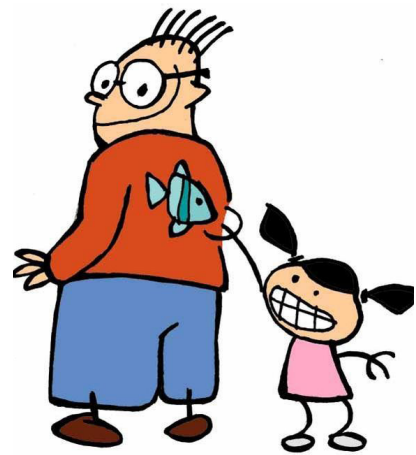

«Прекрасна половина людства»

Так, це звучить привітно. Ніби. А тепер уявіть контекст: нагородження групи студентів, хлопцям дістаються похвали за їх розум і вклад у прогрес, а дівчат просять «далі бути такими ж ніжними, радувати усіх своєю красою». Виникає прогнозована реакція типу «що-що?». Будь ласка, пам'ятайте про це, коли складаєте привітання чи готуєте якийсь виступ. Прекрасна частина людства — та, яка не використовує сексистських кліше. 🙋

Анастасія Гулько,
студентка ЗВС групи

Перше квітня: День сміху чи День дурня?

Весна нам дарує багато свят, одним із яких є 1 квітня, що має дві загальновідомі назви: День сміху та День дурня. Яка ж із них доречніша? Для того, щоб дати відповідь на це питання, насамперед треба дізнатися, звідки походять обидві назви.

Одна з найпоширеніших версій виникнення Дня дурнів — реформування календаря Карлом IX. Річ у тім, що в часи його правління Новий рік відзначався в кінці першого весняного місяця: розпочиналось святкування приблизно 25 березня, а закінчувалося 1 квітня. В середині XVI століття король переніс святкування на вже звичне для нас 31 грудня. Однак чимало людей через недостатню освіченість або ж застарілі погляди (так, люди в той час теж думали, що «раніше було краще»), продовжували святкувати Новий рік 1 квітня за що і були названі «квітневими дурнями» (звідки й пішла назва «День дурнів»).

Зараз тих, хто вірить в жарти і розіграші в цей день, французи називають «квітневою рибкою», оскільки людина занадто просто потрапляє на гачок, як молода риба у квітні. Найдовірливішій людині на спину чіпляють паперову рибку, що є одним із невинних жартів.

Інша версія походження традиції говорити неправду (розігрувати) має релігійний характер і описана в Євангелії від Матвея. У день, що відповідає сучасному 1 квітня, відбулось Воскресіння Христове, натомість варта, що охороняла могилу, поширила неправдиві відомості про те, що тіло було вкрадене учнями Христа. Згодом традиція говорити в цей день неправду набула дещо іншого характеру, і тепер людей цього дня обманюють із благороднішою метою: розвеселити, підняти настрій.

Ще одна версія, що з'явилась вже на наших землях: День сміху відзначався на честь пробудження Домовичка. Вважалося, що на всю зиму він впадає у сплячку і прокидається саме першого квітня. Щоб задовольнити

вибагливого Домовичка, люди зустрічали його веселощами, піснями, сміхом. Дуже ймовірна версія, адже язичницька Русь часто вітала своїх богів і містичних істот гуляннями, от і Домовичок не став винятком. Хоча хто знає? Можливо, він прокидався саме тому, що люди своїми криками заважали йому, бідному, відпочивати.

Незважаючи на те, що 1 квітня не є вихідним, його святкують в багатьох країнах світу (американці називають його «святом серця, а не держави», тож державного вихідного «свято серця» не потребує). У будь-якому випадку, яка різниця, яку назву має свято, якщо це все одно чудовий привід для радощів?

Тож веселіться, якщо ви Дарина, Софія, Інокентій, Клавдій, Маріанна, Дмитро, Макар чи Одарка — адже у вас 1 квітня День янгола!

І влаштуйте грандіозну вечірку, якщо ви любите посміятись, маєте справу з «дурнями», і серед ваших знайомих є люди з вищеназваними іменами (потрійне свято, не інакше:)) 📖

Дарина Довгоп'ята,
студентка ЗВС групи

Люди як наука

Мабуть, кожен мріяв передбачити поведінку тієї чи іншої людини для того, щоб уникнути конфліктів. Хоча і здається, що це неможливо, насправді є ціла наука з вивчення людей. Соціоніка — це технологія, що дає можливість прогнозувати стиль діяльності людини, колективу та суспільства в цілому, визначати сумісність людей у сім'ї та бізнесі, формувати колективи однодумців на основі природної психологічної, інформаційної, ідеологічної а також ділової сумісності.

Соціоніка вивчає закони переробки інформації людиною і обмін цією інформацією в суспільстві. Методи соціоніки дають можливість прогнозувати взаємовідносини між людьми, аналізувати соціально-політичні процеси, що відбуваються в суспільстві. Характер мислення кожної окремої людини визначається способом обробки інформації. Цікаво, що суспільство або етнос можуть бути описані таким же чином. Цим займається етносоціоніка, яка розглядає інформаційні структури і поведінку етносів, їх ідеологію.

Соціоніка поділяє суспільство на 16 типів. Всі вони відрізняються один від одного загальним сприйняттям інформації і поведінкою у певних ситуаціях. Кожному ТІМу (тип інформаційного метаболізму) притаманний свій набір із чотирьох функцій. Саме за такою схемою можна найпростішим способом визначити, який ТІМ у людини.

1. З восьми функцій, що стосуються кожного аспекту, слід обрати притаманну людині характеристику: екстраверт чи інтроверт; етик чи логік; раціонал чи ірраціонал; інтуїт чи сенсорик.

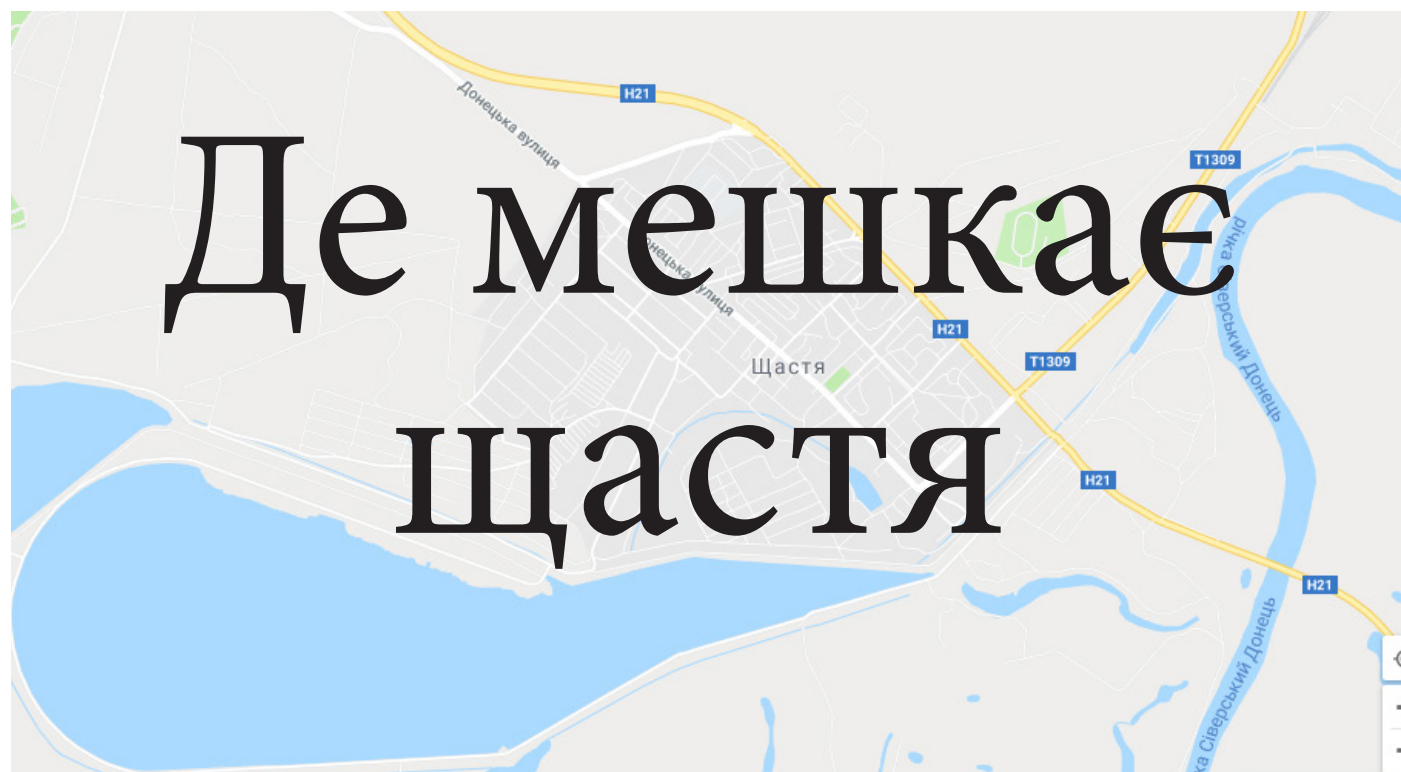
2. За результатами вибраних чотирьох функцій знайти у таблиці назву ТІМу.

Основна проблема соціоніки — стереотипність у визначенні соціотипу. Але насправді опис кожної властивості має унікальний характер. Тому не варто вивчати лише теорію. Щоб зрозуміти всю систему, знання потрібно використовувати на практиці. Це дасть змогу вирізнити ТІМи навіть під час звичайного спілкування. 📖

Владислава Ільченко,
студентка ЗВС групи

ОЗНАКИ ТИПУ				ПСЕВДОНІМ
РАЦІОНАЛЬНИЙ	ЛОГІК	ІНТУЇТ	ЕКСТРАВЕРТ	ДЖЕК
			ІНТРАВЕРТ	РОБЕСП'ЕР
		СЕНСОРИК	ЕКСТРАВЕРТ	ШТІРЛІЦ
			ІНТРАВЕРТ	МАКС
	ЕТИК	ІНТУЇТ	ЕКСТРАВЕРТ	ГАМЛЕТ
			ІНТРАВЕРТ	ДОСТОЄВСЬКИЙ
		СЕНСОРИК	ЕКСТРАВЕРТ	ГОГО
			ІНТРАВЕРТ	ДРАЙЗЕР
ІРРАЦІОНАЛЬНИЙ	ІНТУЇТ	ЛОГІК	ЕКСТРАВЕРТ	ДОН КІХОТ
			ІНТРАВЕРТ	БАЛЬЗАК
		ЕТИК	ЕКСТРАВЕРТ	ГЕКСЛІ
			ІНТРАВЕРТ	ЕСЕНІН
	СЕНСОРИК	ЛОГІК	ЕКСТРАВЕРТ	ЖУКОВ
			ІНТРАВЕРТ	ГАБЕН
		ЕТИК	ЕКСТРАВЕРТ	НАПОЛЕОН
			ІНТРАВЕРТ	ДЮМА

«Яке велике покликання — прокладати шлях для незрозумілих істин і для нових мужніх ідей», — так говорив Генрік Ібсен, народжений 20 березня, у Міжнародний День Щастя.

Найчастіше щасливими вважаються ті люди, які не мають жодних проблем. Кожен із нас хоче належати до цієї категорії, але як можна втиснутися в коло, яке замкнуте, тобто яке не має ні входу, ні виходу... Його просто не існує... Усі ми — буденність, яка має свої переживання, емоції, як радісні, так і сумні... Буває час, коли в нас абсолютно все добре, але триває він недовго, адже життя насичене різноманітними подіями, — і щоб отримати щастя, неможливо оминати сходинки невдач. Інша справа: як ти сприймаєш ці неприємні моменти в житті... Урок на майбутнє і старт на більший порив старань, або ж кінець і розчарування в бажаному?

Щастя кожного відрізняється, але в усіх ґрунтується на бажаннях, мріях і сподіваннях, планах щодо майбутнього. Щоб бути щасливим, потрібно досягати своїх цілей. А пройшовши один шлях до омріяного, ви пройдете й інший! Не можна сприймати невдачі, як сигнал «стоп»!

Життєвий досвід: попереднього року одна 14-річна дівчина створила план, який дозволить їй жити, як вона мріє. Пункт №1, перша ціль — поступити у спеціалізований навчальний заклад, адже так можна почати будувати життя вже зараз, а не просиджувати штани ще два роки в школі, де ніякого розвитку не відбувається. Вона закінчила 9-й клас майже на відмінно, великі сили вклала у цей листочок з балами, але через неочікувану зміну теми вступних екзаменів до бажаного ліцею не встигла підготуватись і не пройшла відбір. Потворні відчуття, наївна дитина, яка не вірила в те, що прекрасно розуміла, насилу стримані сльози і усмішка до вух, бажання — тільки щоб ніхто не помітив її розчарування... Це був червень — перший місяць улюбленої сонячної пори, але не «сьогодні», не цього року, ніякої радості, тільки численні глибокі роздуми: «А що ж далі? Знову поступати... А як не вийде? Вдруге я не хочу це пережити, краще вже здамся на розсуд долі». Їй стало все одно... Але якась надія була ще в дівчинки, малесенький вогник, що пломенів від того запального бажання пройти свій план життя за всіма омріяними пунктами... «Якщо не поступлю вдруге, то все-таки це доля, а якщо... Хоча ні, не думаю...».

Ось так і пишу...

***

Життя.. а чого воно варте?
якщо його не цінує ніхто
гадаєш, що я говорю неправду
гадаєш, не знаю про що пишу..
тоді поясни події Майдану
розкажи мені як все було
чому на Донбасі кулі літають
чому ведуть братовбивчу війну?
мовчиш.. нема що сказати?
авжеж, бо нема таких слів
які, могли б описати
долі трагічні українських синів
скільки ще життів забереш ти?
скільки ще зруйнуєш сімей?
невже тобі не болять анітрохи?
невже ти не бачиш сльози дітей?
так, я до тебе зараз звертаюсь
вельмишановний, вирішувач долі
я тебе не боюсь
невже даремно загинув Цой?
загинув, та ні ви його вбили
бо він був чесним та вірним собі
він правду оспівував, він дихав він вірив
що скоро настануть кращі дні.
чи може згадати Андрія Кузьменка?
так це не вбивство, це лише ДТП
пробачте мені, ви самі у це вірите?
знов тиша, я зрозуміла тебе.
люди, які так сміливо
у вічі істину промовляли
люди, яких шанували
люди, яких ви боялись.
тому і не дивно чому всі мовчать
чому обговорюють тільки те, що дозволено
та знайте настане тей час
коли ваша зброя буде вашим ворогом.

Анастасія Аугліс,
студентка 2ВС групи

Липень на дворі... У когось канікули у розпалі, а в неї — те, що називається «здобуття майбутнього», або ж «урок на майбутнє»... Знову екзамени, цілий тиждень переживань, підготовки, вона викладалась на всі 100% і... Так, поступила! На контракт спочатку, але завдяки тому листочку з балами (табелю), над яким вона так старанно працювала, і батьковою пільгою, як учасника бойових дій, її перевели на бюджет! Зараз студентка то вчиться, то лінє бере, але завдяки впертості йти за планом до щастя не сидить на місці, своїми силами отримує академічну стипендію і надзвичайно щаслива, що не здалась тоді, що спробувала ще раз.

Хтось говорив, що плани до доброго не приводять, але не плануючи, як досягати цілей?.. Погоджуюсь, що просто бажають, бажають і бажають тільки негідні нічого люди, але ті, які ще мають порив діяти, повинні роздумувати над тим, чого хочуть!

Воно проживає десь у нас... Вічно, ніколи не покидаючи... Ми самі вирішуємо, в який момент бути в статусі «нещасна(-ий)», а коли навпаки... Якщо ти дихаєш і тобі нічого не заважає жити, то вітаю, ти щаслива людина! На мою думку, немає обділених долею людей, є ті, які «не вміють взяти себе в руки».

Цитати відомих людей, народжених у цей день

«Марно інші намагалися радісно висловити радість, чую її нарешті, висловлену через печаль» (Фрідріх Гельдерлін, німецький поет).

«Зберегти отримане — не менше мистецтво, ніж його придбати».

«Час йде, і ми мовчазно з роками старіємо, дні тікають, і нам їх неможливо стримати» (Публій Овідій Назон, римський поет) 📖

Євангеліна Поплавська,
студентка 2ДЗ групи

Жінка без імені

Вона жила у будинку за містом і читала дешеві книги. Двері в усі кімнати були відчинені, і сонячні промені могли блукати стінами. Говорила вона завжди тихо, ніби боялась розбудити привидів, що спали під вікнами. Часом, розмовляючи з котями, сама себе ловила на думці, що у відчаї. Але загалом все було гаразд і навіть трохи не так, як в інших. Це був її палац, він був найбільший і часто руйнував уяву людей про архітектуру. Бо якщо багато мріяти, то примарні мури стануть справжніми. Паперові міста зростали там, де вона записувала нові вірші, ріки текли за колесами її старого велосипеда. Колесами вона теж деколи бавилась, але це не найгірші її гріхи дорогою у вічність. Життя минало і все ніби було визначено. Деколи це заспокоювало, але частіше вганяло в депресію. Сиділа на траві біля облущеного паркану з сусідськими дітьми, вчила їх лаятись і розбивати одне одному обличчя. Скільки б їй не казали, що сусіди минулого року переїхали в Харків, щовечора все повторювалось.

Часто вона купалась в озері і думала про вічне. Пам'ятаю, якось ми говорили, і я почув, як захоплено вона наголошує на своїх вигадках і як притишує голос, коли розповідає, чим снідала і що купувала на ринку.

Я затримую дихання і лягаю на живіт під водою, тоді здається, ніби я старий підводний камінь. Або запливаю на глибину і радію, що не можу торкнутись до дна навіть пальчиками. Пропливаю над закинутими містами або давніми скарбами. Ловлю теплі й холодні течії, як морська черепаха.

Якось так дивно, коли навколо вода. Ніби крім неї навколо нічого бути не може.

***

Просто так розмістилися зорі
Просто так твої іскри в очах
Потопилися в синьому морі
У моїх зачарованих снах

Я не можу без тебе сміятись
Я не можу скласти казок
Намагаюсь його не боятись
Час, де поруч тебе нема знов

Відчуваю як ти відлітаєш
Відчуваю як ти вже біжиш
Я тебе так невпинно втрачаю
А ти стрімко від мене летиш

Я б тебе пригорнула навечно
Я б тебе заховала від всіх
Та твої темні очі чарівні
Збирають від мене мій сміх

*Анастасія Ніколайчук,
студентка 1BC групи*

***

В місто входить чарівниця
Ясноокая дівчиця.
Подихом духмяним манить
І містян усіх дурманить.
Дівчина та не сама –
З нею йде уся рідня.
Легіт – брат і дід Розмай
Принесли дари в наш край:
Птахам - голосу дзвінкого
Сливам - цвіту запашного,
А землі наснаги й сили,
Щоб добро усім родила.

*Дарина Кучережко,
студентка 3BC групи*

Південь

Редакція «Nota Bene» оголошує конкурс студентської поезії і прози. Найкращі роботи будуть надруковані в «Антології коледжанської поезії». Якщо вам є що розказати, чим поділитися, то ми з радістю чекаємо на ваші листи: notabene.kubg.edu.ua@gmail.com